

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 2P/52/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8512201928
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Sroková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2012:8512201928.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou JUDr. Janou Srokovou v rodinnej veci mal. H. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. Q., ul. D. č. XX, t.č. bytom I. J. XX, A. A. XX K., L., zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Starej Ľubovni, dieťa rodičov neb. E. H., nar. XX.XX.XXXX a W. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. č. XXX, za účasti E. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. Q., ul. D. č. XX, t.č. bytom I. J. XX, A. A. XX K., L., v konaní o zvýšenie výživného takto

rozhodol:

Súd m e n í rozsudok Okresného súdu v Starej Ľubovni č.k. 4P/368/2009 zo dňa 13.04.2010 vo výroku o výživnom pre mal. dieťa tak, že toto výživné zo strany matky mal. dieťaťa W. H., nar. XX.XX.XXXX z v y š u j e pre mal. H. H., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 25,36 eur mesačne na sumu 26,70 eur mesačne, ktoré výživné je matka povinná uhrádzať vždy do 15-tého dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám E. H., nar. XX.XX.XXXX, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov tohto konania.

odôvodnenie:

Uznesením č.k. 2P/52/2012-1 zo dňa 12.04.2012 začal súd v zmysle ustanovenia

§ 81 ods. 1, 3 O.s.p. z úradnej povinnosti konanie o zvýšenie výživného pre mal. H. H., nar. XX.XX.XXXX.

Uznesením č.k. 2P/52/2012-9 zo dňa 22.06.2012 súd ustanovil mal. dieťaťu kolízneho opatrovníka Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Starej Ľubovni.

Súd doručil účastníkom poučenia o ich procesných právach a povinnostiach spolu s uznesením a nariadil vo veci pojednávanie, na ktoré sa nedostavila matka mal. dieťaťa, ako aj osoba, ktorej je dieťa zverené - E. H.. Predvolanie na pojednávanie mali riadne a včas vykázané, matka svoju neúčast žiadnym spôsobom neospravedlnila a E. H. neúčast na pojednávaní ospravedlnila písomne. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v ich neprítomnosti.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom kolízneho opatrovníka, oboznámil sa s obsahom predmetného spisu a zistil nasledovný skutkový stav.

Rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 4P/368/2009-29 zo dňa 12.04.2010, súd zvýšil výživné pre mal. H. H. zo strany jeho matky W. H. na sumu 25,36 eur mesačne. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 14.05.2010.

Od 1.7.2012 došlo k zvýšeniu životného minima pre nezaopatrené nepľnoleté dieťa, a teda 30 % sumy životného minima činí t.č. sumu 26,70 eur mesačne.

Kolízny opatrovník mal. dieťaťa, v zastúpení pracovníčkou ÚPSVaR v Starej Ľubovni na pojednávaní uviedla, že vzhľadom na to, že doposiaľ určená výška výživného nezodpovedá sume stanovenej zákonom, čiže 30 % sumy životného minima pre nepľnoleté, nezaopatrené dieťa navrhuje, aby súd toto výživné zvýšil na mal dieťa na sumu 30 % zo sumy životného minima pre nepľnoleté, nezaopatrené dieťa, čiže na sumu 26,65 eur počnúc dňom právoplatnosti rozhodnutia súdu. Matka dieťaťa sa dostavila na tunajší úrade v auguste 2011 a uviedla, že zmenila trvalý pobyt na Q., deti nevidela od smrti manžela a nemá naďalej záujem o svoje deti, nemá záujem ďalej ich vychovávať. Preto je v záujme mal. dieťaťa aby ostalo v náhradnej osobnej starostlivosti.

Predmetom konania je zvýšenie výživného pre mal. dieťa.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa ods. 3 citovaného zákonného ustanovenia každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Po vykonanom dokazovaní, poukazujúc predovšetkým na cit. zákonné ustanovenia, rozhodol súd o zvýšení výživného na uvedenú minimálnu výšku v zmysle § 62 ods. 3 Zák. o rodine tak, aby zodpovedala minimálnej výške výživného v zmysle Zákona o rodine t.j. na sumu 26,70 eur mesačne, ktoré je matka mal. dieťaťa povinná platiť bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože sa jedná o veci starostlivosti

súdu o maloleté deti, ktoré možno v zmysle § 81 ods. 1 O.s.p. začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

1. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému

rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

2. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3. Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.